

חדשנות השראתית לעומת חדשנות יצרית

מראת ידע 2/2022

ד"ר ברכה קליין תאיר

בשיחה שהייתה לי רק אתמול עם איש שתפקידו לחבר בין טכנולוגיה לאנשים, עלתה סוגיה מאוד מעניינת: האם הטכנולוגיה מסוגלת לפתח את מוחו של האדם, או הטכנולוגיה רק עוקפת כשלים בהפעלת עוצמת המוח?

חשבו לרגע על הסוגייה של WI-FI: מסרים עוברים מקצה העולם לקצה אחר בהבזק של שניות. האם ה-wi-fi פיתח את היכולת הטלפתית של האדם, או שהטכנולוגיה עקפה את הבעיה ואפילו קיבעה אותה - הפכנו לעצלנים?

- ◀ לדעתי, מעטות, אם בכלל, הטכנולוגיות שאכן מסייעות באבולוציה של האדם. לרוב הן מנכיחות נוחות, ביטחון ויעילות. הן עוסקות בשורה התחתונה של הקיום. לעומתן, בתוכנו קיימת הטכנולוגיה המפותחת ביותר בבריאה כולה – המוח שלנו שלשם פיתוחו עלינו להתמקד דווקא בשורה העליונה.
- ◀ אנו חיים בעולם שאין בו המשכיות למוצרים ולשירותים. עולם דיגיטלי שעושה קפיצות קוואנטיות, נטול מחיצות וגבולות.
- ◀ תחרות הקוראת תגר על גבולות מוכרים של שוק, גבולות של מתחרים, גבולות של רעיונות ותהליכים. בתקופתנו קשה להגדיר היכן מתחיל והיכן מסתיים ענף מסוים. כיום קשה לענות על השאלה: "לאיזה ענף שייך העסק?" לא ניתן להבדיל בין מתחרים (אפילו לא בתחום שלי). כיום ההתמקדות העיקרית בעולם התחרותי היא התמקדות ביכולת לייצר רעיונות בכל תחום, רעיונות שמחדשים יותר מאחרים.
- ◀ קצב שינויים המתבטא באורך חיי מוצר קצרים ובצמצום זמן תגובה בין איתור ו/או עיצוב צרכים מסוימים לבין מימוש צרכים אלה בפועל.
- ◀ קיצור השלב שבין גילוי מדעי או חידוש במחקר ובפיתוח לבין המוצר המסחרי.
- ◀ טכנולוגיה המאפשרת נגישות שווה ומהירה למידע וידע. טכנולוגיות כמו הענן, האינטרנט, הרשתות החברתיות, ערוצי תקשורת מרובים, הרשת האפלה, הבינה המלאכותית שכל ילד יכול להפעיל אותה, מדפסות תלת ממד, המציאות המדומה - הרבודה, ה-IOT, המטבעות הדיגיטליים וכד', מאפשרות לעשות משהו אחר לגמרי, מקלות על החוויה, מקלות על תחומי עשייה רבים כמו ניווט, רפואה, חינוך, מסחר, תקשורת, נגישות לבעלי מוגבלויות, תעשייה, אדריכלות, בנקאות, מודיעין עסקי, מודיעין צבאי,

- ספורט וכד', הכל מרחוק, ללא מגע או נוכחות פיזית. מוצרים חדשניים המחייבים שילוב טכנולוגיות, השונות זו מזו במידה ניכרת.
- ◀ סף גירויים גבוה הדורש רמת תחכום גבוהה יותר כדי להגיע אל ליבו של קהלי יעד. המשתנה מפעם לפעם.
 - ◀ חיפוש אחר משמעותיות ייחודיות ובלתי שגרתיות לחיים על מנת למנוע עייפות, שחיקה וחוסר עניין.
 - ◀ אי ודאות ומורכבות המאפיינות את המציאות בה אנו חיים; הפתעות, חוסר יכולת ניבוי, אקראיות, רמת אי סדר גוברת, שיווי משקל מעורער אלה הם רק חלק מההתנהגויות השכיחות של תקופתנו.

עלינו לזכור שידע הנחשב היום למתקדם, הוא הבורות של המחר.

חדשנות בשורה העליונה היא מהותית - **חדשנות השראתית**. תפקידה הוא להרחיב את מפתן הזיכרון, ההבנה, ההמצאה, ההשראה כל יום מחדש. תפקידה לברוא את האדם – החיים – המציאות החדשים כל יום מחדש (להעצים אל עבר פוטנציאל אדיר). לייצר הקשרים לא שגרתיים (כמו מה המשותף בין חתול לפריג'יזר?). להביא ערך מוסף משמעותי שמאפשר לעשות את הבלתי אפשרי. לייצר הבנה שמשנה מציאות ומובילה להתכללות.

לשם כך עלינו לפתח את המוח ממוח מיקרו שמרבית ארכיביו מוצפנים למוח מאקרו בעזרת תודעה אוניברסלית (יחסים רקורסיביים ביניהם). היא זו שמחברת אותנו לאוקיינוס פוטנציאל אינסופי, לחוכמה, לאמת, ליצירתיות אמנותית (צ'אקרה 6 – העין השלישית – ערוץ הקליטה המחובר למנגנון הקוסמי) ופוטנציאל זה הופך למפתח ארכיבים מוצפנים.

במידה מצומצמת חדשנות השראתית קיימת היום בעיקר בתחום ההיי-טק: שדה הקרב העתידי, סייבר, רפואה, מדע, אינטליגנציה מלאכותית, קיימות, מחשב קוונטי (מסוגל לעבד טווח הרבה יותר רחב של נתונים, היכולים לסייע במגוון רחב של תחומים בתעשייה, החל מהאצת פיתוחים בתחום האלגוריתמיקה והתרופות, יכולות הצפנה ופענוח מתקדמות וקריטיות לתעשיית ביטחון המידע ועד לחישוב מסלול מהיר יותר בזמן אמת בווייז). אלה אכן קדמו ומקדמים את חיינו (המדע רודף אחר הדת). עדיין, חדשנות זו נשארת בגבולות מציאות השלם המיני אטומי שלנו (מדיום של 18 גלקסיות). המדיום שאליו אנחנו עדיין מסוגלים לשלוח את הלוויינים או לפתח את הטלסקופים.

לעומת זאת, מרבית האנשים עדיין פועלים עם תודעה של חור מנעול (תודעה של אמת צרה, של שכל מוגבל), תודעה שהיא מכאנית – פונקציונלית המתמקדת ב**חדשנות יצרית** (צ'אקרה 2 – האגן): להביא את **הדור הבא של מוצרים...עוד משהו מאותו דבר...חיקוי האחר...להיענות לצורך/לתשוקה (לא לרצון אמיתי)...אלגוריתמים נצלניים**. לרעיונות הבאים ממדיום של חדשנות יצרית אין סיכוי להיות רלוונטיים לאורך זמן במציאות המשתנה תדיר.

לצד התועלות שמביאות חדשנות השראתית וחדשנות יצרית שרובן מתמקדות ב'שורה התחתונה', הן גם מובילות למשבר אנושי - חברתי - ערכי - מוסרי, בגלל היעדר אלגוריתמים מוסריים. הביטו סביבכם וראו באיזה גן חיות כאוטי אנחנו חיים, באלו פערים חברתיים, ואלו אירועים מסעירים אנחנו חווים הבאים כתגובה להתנהלות אנושית לא ראויה.

"ברגע זה הפלנטה שלכם עומדת בפני שתי סכנות גדולות האחת טבעית והשנייה טכנולוגית. ההרס שלכם מקבל הכנה בשתי הדרכים האלה למען ההתעוררות" ("ספר הידע", 903 / 54).

"למרות הקידמה, נשארנו עם סגידה עצמית, אנוכית, אגואיסטית, תועלתנית. בנינו יסודות חיים ללא תשומת לב ראויה. בדרך לייצר אנרגיה מהיתוך גרעיני אבל עדיין מזהמים את האוויר בפחם. הבניינים שלנו גבוהים אבל רוחנו קצרה, הדרכים רחבות אבל נקודת הראות שלנו צרה. אנו מבזבזים יותר אבל יש לנו פחות. אנו קונים יותר אך נהנים פחות. יש לנו בתים גדולים יותר אך משפחות קטנות יותר, יותר נוחות אך פחות זמן. יש לנו יותר תארים אך פחות שכל, יותר ידע אך שיפוט לקוי הנשען על כוחו של הרגל, על אינסטנטיות אוטומטית, על cut & paste, יותר מומחים ועם זאת יותר בעיות, יותר תרופות אך פחות חוסן בריאותי. אנו שותים יותר מדי, מעשנים יותר מדי, מבזבזים בלי מחשבה, צוחקים פחות מדי, נוהגים מהר מדי, כועסים מהר מדי, נשארים ערים עד מאוחר, קמים עייפים מדי, קוראים פחות מדי, רואים יותר מדי טלוויזיה. הכפלנו את רכושנו, אך הפחתנו את ערכינו. אנו מדברים יותר מדי אבל לא מתקשרים. אנחנו אוהבים לעתים רחוקות ושונאים לעתים קרובות מדי. למדנו כיצד להתפרנס, אך לא כיצד לחיות. הוספנו שנים לחיים אך לא חיים לשנים. הגענו עד לירח וחזרה, אך קשה לנו לחצות את הכביש, לפגוש שכן. כבשנו את החלל החיצון אך לא את החלל הפנימי. יצרנו דברים גדולים יותר אך לא איכותיים יותר. ניקינו את האוויר אך הכתמנו את הנשמה. פיצחנו את האטום אך לא את הדעות הקדומות שלנו. אנו כותבים יותר אך לומדים פחות. אנו מתכננים יותר אך מבצעים פחות. למדנו לרוץ אך לא לחכות. בנינו יותר מחשבים לאגור יותר ידע, להפיץ אותו וליצור קשר בכפר גלובלי, אך בעצם יצרנו פלונטר שאין להתירו. אלו זמנים של אוכל מהיר ועיכול איטי, אנשים גדולים עם אישיות קטנה, רווחים מופלגים ויחסים שטחיים. הנימוקים של השכל דחקו זה מזמן את הטעמים של הרוח. זו העת שבה יש הכול באולם התצוגה אבל אין כלום במחסנים. הכול מתפרק, מכיוון ששום נושא אינו חשוב דיו על מנת שישמש מצפן".

הפכנו לפלנטה שהורסת את עצמה: מקום אלים יותר, חצוי יותר, מובוליטי - עדרי יותר, מסוכן יותר, כאוטי יותר, בעיקר בגלל העדר מצפן מוסרי בכל הנוגע לשימוש בטכנולוגיות מתקדמות:

NSO שהמוצר 'פגסוס' שלה, או מוצרי ריגול אחרים, חדרו וחודרים עם חוצפה גדולה לתוך החיים הפרטיים של רבים, מעלים את דרגת האיום על הדמוקרטיה, על מערכת המשפט, על המערכת העסקית... המדינות החברתיות ובראשן פייסבוק נמצאות במוקד הביקורת הנוקבת בגלל שיימינג, בריונות ברשת, חרמות, ביטול האחר והשונה (הדת שלי, הלאום שלי, הגזע/צבע שלי), התעללות, אלימות מילולית, רגשות מזוהמים. במקום להביא להעצמת רשת היחסים, טכנולוגיית המדינות הופכת אותנו לחשופים, לבודדים, למנוצלים ונפרדים... השתלטות הווירטואליות AI על העולם הריאלי הופכת אותנו לפיונים על לוח המשחק של בעלי הכוח והשררה. נוצר פער פסיכולוגי בעייתי בין מציאות רבודה לבין מציאות חד רובדית... פותחה רובטיקה שמקלה על תחומי חיים רבים: תחליף לאיברים, מכונות אוטונומיות, ייצור, העמסה, פריקה, תכנון, ניקיון, משלוחים וכד', אבל מנגד קיים האיום לפיתוח רצון אוטונומי של הרובוט. הרובטיקה הופכת אותנו ליותר נייחים, ליותר מגיבים, ליושבי טריבונות ביקורתיות ואלימים... הסייבר הופך לכלי נשק עוצמתי בשדה הקרב הקיומי החדש. נשיא רוסיה הנחיל לצבאו את תורת הלחימה ההיברידית - המסתמכת על תעמולה, לוחמה פסיכולוגית וסייבר... נשק גרעיני מאיים על שלום העולם... ברשת האפילה מתנהל סחר בנשים וילדים, בעבדות מודרנית, סחר באמצעי לחימה, קריפטון ובתכנון מהפכות... החדשנות בתחום הרפואה אומנם מאריכה את חיינו אבל אנחנו הופכים לדיכאוניים ואובדניים... מערכות הדמיה מכינות את האנושות לאירועים שונים כמו רעידות אדמה, אבל אינן מודעות כלל לתכלית האבולוציונית של אירועים אלה ולכן קשה להתארגן לקראתם...

אם ניקח את ישראל כדוגמת מיקרו, נראה כי למרות שהיא עדיין נחשבת ל- high tec nation, אנחנו מתחילים לחוות את המערבולת הכאוטית בתוכה חיינו מתקיימים. כמה דוגמאות:

- הפסקנו להיות עם הספר, הפסקנו להיות אור לגויים, הפסקנו להיות עם סגולה. הגזענות במחוזותינו מרקיעה שחקים, לא רק נגד הערבים, אלא נגד כל מה ששונה או חושב אחרת.
- ישראל הפכה בשנים האחרונות למדינה שמרנית, גזענית וכמעט דתית, עם גבולות פוריטניים של מותר/אסור, הדת שלי/הדת שלכם, הלאום שלי/הלאום שלכם וכד'.
- ישראל היא בעלת פערים מבעיתים בין עשירי ההי-טק/יצרני מזון/יזמי בנייה/יבואנים/בנקאים לבין העם. הפכנו לחברה מאוד לא שוויונית. בהיי-טק מרוויחים מענקים, אופציות, מתנות, טיסות מפנקות לחו"ל, רילוקיישן וכד'.

"גם מיליון עובדים בענף ההייטק הם עדיין פחות מ-30% מכוח העבודה. צריך לשאול מה עם ה-70% האחרים ואיזה עתיד אנחנו מבטיחים להם כמדינה. צריך לדבר על תעשיית החדשנות ועל זה שבכל הסקטורים מפתחים ומטמיעים טכנולוגיה כדי לשפר את השירות לאזרח, וכולם ייהנו מזה" (דרור בין, מנכ"ל רשות החדשנות).

- אנחנו שוב ושוב עושים את אותה טעות; מתייחסים מכאנית – פונקציונלית/מגזרית לחדשנות, ליצירתיות, לצמיחה במקום להבין כי חדשנות היא מהות, היא טבע הקיום/החיים, הטבע של האבולוציה שלנו כבני אדם: להשתנות כל יום מחדש.
 - יוקר המחיייה הפך לקו אדום בביטחון הקיומי של כל אזרחי מדינת ישראל, להוציא את האלפיון העליון.
 - המערכת הפוליטית הפכה לזירת התגוששות אלימה עם שפה מצחינה ותת רמה מחשבתית. היא שחטה הרבה פרות קדושות של מערכת החוק, המשפט, הרווחה הקיומית, טוהר השלטון.
 - ישראל נמצאת יחסית גבוה בממדד השחיתות הציבורית. רבים מאנשי הציבור מבצעים פשעים לתועלת אישית על גבו של הציבור. עוד יש שמריעים להם בדיוק כמו שמריעים ומעריצים ראשי פשע מאורגן (אברג'יל הפך לדמות נערצת שהוזמנה אפילו למעגל של שילון).
 - היועץ המשפטי לשעבר מנדלבלית עשה ניקיון שולחן מבעית ופרוע כדי להקל על פושעים בתפקידים ציבוריים ובכך, יצר מגמה מסוכנת לטוהר המידות הציבורי.
 - בסדרה "שעת אפס" של ערוץ 11, כל הסיפור החינוכי הבעייתי נחשף בפנינו: כל תלמיד חושב שהוא אלוהים ונמצא במרכז (החטא הנורא של פיז'ה)...המורים הפכו לשק חבטות לאומי כי תפקידם שונה למשגיחי הילדים...המערכת הערכית התפוררה...מורים מפחדים לדבר את מהותם בדומה בגלל מה שעשו לאדם ורטה...החשיבה של כולם, בעיקר של משרד החינוך על אגפיו ונציגי כל המורים, היא רדודה, עקרה, מופעלת על ידי מערכת סותרת; מצד אחד חינוך לאומני משומן, לצד השאיפה לפתח חשיבה עצמאית וביקורתית, מערכת השוואתית, מפרידה, שיפוטית (אין ביקורת בונה). בעוד ההוראה של פוליטיקה בבית הספר אמורה להיות א־מפלגתית, הרי שמטרתה היא להכין את התלמידים לפעול במציאות שהיא מפלגתית באופן מובהק.
- פרשת ורטה" היא דוגמה עגומה נוספת למחנאות ולעצלות המחשבתית בישראל. רבים ממי שמזהים את עצמם עם השמאל התייצבו אוטומטית לצדו של המורה. אלא ששמאל, במובנו העמוק כמזדהה עם החלש, היה מזהה – כפי שורטה עשה בראיון – דווקא את סבח כצד החלש בסיטואציה: תלמידה מול מורה, תלמידה מול שאר הכיתה, חסרת ניסיון מול בעל ניסיון; ואולי, גם אישה מזרחית מול גבר אשכנזי שהתרגל להיות בטוח בעצמו.
- בסדרה "משפחה בהסעה" בערוץ 11, מפחיד לראות ולהקשיב לבני הנוער בשיח שלהם עם הוריהם. ילדים בגילאים 11-13 חווים סקס, אלכוהול, סמים, סיגריות. האצבע המאשימה היא דווקא נגד סמכות הורית ולא נגד מערכת החינוך.
 - גל ההתמכרויות לסקס (מי-טו, מלון היוקרה אלמינה ביפו, אברהם גרנט ואחרים/אחרות), לסמים, לאלכוהול מספר על אנרגיה ארצית - תודעתית מאוד נמוכה ומקובעת.
 - במעון "בני ציון" של אלאור בראש העין גילו פגיעה בכ- 600 חוסים חסרי ישע. מאוד קל לזרוק אשמה על הש.ג. שבמקרה זה הוא אכן אשם, אבל היכן הנהלת המעון או ארגון אלאור וסדרי הפיקוח? מישהו

נרדם בשמירה כי מה שמעניין אותו היא השורה התחתונה. לצערי, רבים הסיפורים הדומים במקומות שונים.

- המשטרה לא משתלטת על הפשיעה בכלל ועל הפשיעה במגזר הערבי/בדואי בפרט. היא הפכה למשטרת דחלילים. ראשיה לא ראויים לשום תפקיד.
- אתי כריף חושפת את ערוותה הנפוטזית של מערכת המשפט ושל תהליך בחירת שופטים (לא מדברת עליה כאופורטוניסטית ונרקסיסטית שכל רשתות המדיה נופלות בטיפשותן לרגליה הבוטות).
- קבוצת האקרים איראנית Moses Staff ממשיכה לתקוף בישראל ומשביתה עשרות ארגונים. היא מגלה אמת מאתגרת: העם האירני הוא עם טכנולוגי ברמה עולמית, האוניברסיטאות שם הן מעולות, דווקא בגלל המשטר הדתי לאומני שהוא הדוק ואדוק. המיקוד נמצא בחינוך שמפתח משמעת גבוהה וחתירה לביצועים גבוהים (כמו שהיה אצלנו פעם). לכן, המלחמה בין ישראל לאירן היא מלחמת מוחות אדירה ולא של טילים, פצצות אטום ומטוסים. אולי כעת ידינו על העליונה אבל לא לאורך זמן, כי מערכת החינוך שלנו הפכה לאחת הכושלות בעולם.
- יותר ויותר פרשיות של התעללות בערבים שברשות הפלסטינאית נחשפת, הן על ידי חיילים בצבא והן על ידי נוער הגבעות הפרוע והאלים שלא עושים נגדו דבר.
- וועדים ממשיכים עדיין להחזיק את המדינה בביציה העדינות. מדוע רק אלימים, בוטים, נבובים נבחרים למשרות ראשי וועד (נמלים, חינוך, רכבת ישראל)? הם מובילים עדר עיוור לדפוק את הראש בקיר.

אכן, צבר מפצים החושף בפנינו את הסכנה הקיימת בכל התפתחות החדשנות ההשראתית והיצרית – שורה תחתונה, בעיקר בתחום הטכנולוגיה. אנחנו חווים את התפרקות החברה הישראלית הערכית כמעט בכל תחומי החיים.

מה נותר לעשות?

לשנות כיוון ב-180 מעלות: מחדשנות מכאנית יצרית וחדשנות טכנולוגית השראתית (שורה תחתונה), עלינו להתמקד **בחדשנות השראתית אנושית** אשר תשפיע על כל תחומי החיים שלנו ותהפוך אותם לאפקטיביים, ממוקדים, בעלי ערך (השורה העליונה). חדשנות זו עוסקת ביחס האדם אל עצמו, בדרך בה הוא צומח, מתחדש, לומד, משתנה תוך כדי טיפוס אל עבר ממדי פוטנציאל גבוהים יותר, בדרך בה הוא משחרר את העוצמות הקיימות בו (מוח מאקרו), בדרך בה הוא חי רווחה כלכלית – ביטחונית – חברתית, בדרך בה הוא פועל על פי מידות רחניות (לטובת המכלול) – ומידות אדוניתיות (לטובת היקום), בדרך בה הוא פועל לטובת המכלול במקום לתועלת אישית. אז מובטח כי החדשנות המוצרית/הרעיונית/הטכנולוגית תהיה הרבה יותר משמעותית ורלוונטית, תתמקד ברצון אמיתי ולא בצורך, בתשוקה, בתביעה, " **בדור הבא...**" (גם אם יש בהם רווח כספי גדול).

כלומר, במקום לחקור החוצה ורחוק, עלינו להקשיב לדברי הרמב"ם שהציע לחקור פנימה וקרוב. האמת (היחסית והמוחלטת) איננה חיצונית לנו. היא לא טקסט שמוצג לנו, אלא תיאור או שיקוף של עצמנו. לכן אמר הרמב"ם, כאשר נלמד אותנו, נדע סודות יקום, נדע אמת.

כל המסגרות הקיימות בחברה האנושית חייבות להתגייס למשימה הנעלה הזאת. רק חדשנות אנושית – השראתית תאפשר לכולנו להיות תמיד רלוונטיים בכל מציאות, מצב, מדיום:

- להיות רבי ממדים (META UNIVERSE).
- יודעים את 4 שפות הבריאה: השפה של הטבע היא אהבה כרטט. השפה של הממלכות היא אהבה אבולוציונית (תדר). השפה של אללה היא יצור האנוש - אהבה תודעתית. ידע. השפה של המכלול – אהבת השלם. הכל משרת את השלם. כבוד עבור השלם (מעבר לאו...או ומעבר לגם...וגם).
- בעלי תודעה אוניברסלית ניטרלית, עוצמת מוח מאקרו.
- משיגים את בגרות מהות הרוח: אוחזים בהגה החיים/בוחרים בעץ החיים במקום בעץ הדעת, הופכים לאדוני החיים – אדוני שני בתים פנימיים: המהות/ANI/הזרע & הנצל/HAK/השורש, פועלים עם סולם רצונות במקום סולם צרכים.
- מצליחים להתנתק ממנגנון ההשפעות.
- מפתחים חוסן פנימי שעמיד בכל מצב והכול.
- מביאים עתיד חדש לכאן ועכשיו במקום לבזבז משאבים על חיזוי העתיד.
- הופכים למחונני עשייה עוצמתיים (הפער בין...לבין צומצם).

עוצמת תדר = עוצמת האהבה בונה את היכולת להתגבר על האתגרים ולהיות תמיד רלוונטיים!!!

לפיכך, חייבים להגדיר את **החינוך** (על כל המוסדות שלו) **כיסוד קיומי קריטי – ראש חץ** אליו יש להפנות משאבים רבים על מנת למגנט את הטובים ביותר שיתמקדו בלהפוך לומד לאדם תבוני, מואר שהוא תמיד רלוונטי במציאות משתנה. כלומר, על החינוך להתמקד בהבאת **חדשנות השראתית אנושית**: ראויות להיות אדם גדול. חוכמה המתהווה כל יום מחדש. שכל תבוני היודע מה נכון לעשות. רצון מהותי הפועל לטובת המכלול ויודע מה נכון. צדק ומוסר אוניברסליים. **אלגוריתמים מוסריים** שיפעלו על פי מצפון אוניברסלי/סדר אוניברסלי.

חשוב שנבין, עידן הנאורות – עידן הזהב – עידן העברה לממדי אמת גבוהים ואמיתיים, מעבר לפינה. על כולנו להשתחרר מדעות קדומות, מהתניות, מאמונות טפלות, מקיבעונות מחשבתיים, מהדרכה של מישהו אחר – קביים להישען עליהם, מאגואיזם כוחני. במיוחד בישראל, עייפנו מפוליטיקה של זהויות, מחנות, תרבויות,

קליקים, שנאה, קיטוב, טרולים ואלגוריתמים נצלניים. אם הלחץ הציבורי יגבר והתבונה האנושית תעלה על התלהמויות חסרות רסן כנגד הזזת שופרות פוליטיים בעלי סגנון אלים ובוטה ממדיות התקשורת, אז יש לנו תקומה.

כולנו חייבים להשיג את בגרות הרוח/התודעה: להעז לדעת (עלינו לאזור אומץ להשתמש בשכלנו העוצמתי). אז נוכל להשתחרר מִצֶלֶם המעיק של גורמי סמכות למיניהם – אב, מורה, כומר, רב, רופא – המכתיבים לפרט מה עליו לחשוב וכיצד עליו להרגיש. זו החירות האמיתית. עלינו גם לבסס את הקיום שלנו על מוסר/אתיקה אוניברסליים. החוסן האישי חייב להיות פנימי – מחובר למהותנו האדירה, משוחרר מאחיזה בקליפות האגו. **האדם הנאור אם כן אמור להשתית את חייו על התבונה האוניברסלית, שהיא אובייקטיבית, חסרת פניות ונתונה לביקורת עצמית.**

הפילוסוף קאנט נתן שלוש דוגמאות למצבים המאופיינים ב"חוסר בגרות": כאשר אדם מניח לספר לחשוב במקומו, למדריך רוחני להחליף את מצפונו ולרופא לקבוע את תזונתו. במרכזן כניעה לתלות בסמכות בחיצונית במקום בתבונה האישית. לפיכך עלינו;

1. לשחרר דאגה תמידית למזונו של האגו, במיוחד הפחד. האומץ להיות בורא ולא מכונאי או מתחרה.
2. לשחרר השענות על אוטוריטות ופתרונות מדף. האומץ להמציא. האומץ לפלרטט עם אי-ודאות בעזרת הומור (לא לקחת אותי יותר מדי ברצינות).
3. כל אחד אחראי לנתיבו שלו ואל לאחר להתערב בו. האומץ להיות בלי לחשוש ממה יגידו ואיך יעריכו (ערך פנימי ולא חיצוני).

לשם כך הקמנו את "הבית לחוכמה מתהווה".

"הבית לחוכמה מתהווה" הוא בית לאבולוציה אדוניתית – אוטופואטית הנמצאת בהתהוות תמידית (A never ending story). משמש מנוע שאיבה של עוצמות ידע/אנרגיות על מנת להכניס יותר אור לחיינו.

הוא נקודת מוקד בה נארגים יחדיו (מתכללים) דת - מדע, ארציות – אוניברסליות, זהות – מהות, חומר – רוח בעזרת; תודעה ניטרלית, תודעת התקנה (הסוד), והטכנולוגיה האוטופואטית (self-creation) של הבריאה.

התכלית: לעבור שינוי צורה של התא – המחשבה – הרצון – התודעה, על מנת שנצליח לברוא את "הגוף" שיאפשר לנו לחזור הביתה – לאמת שאנחנו.

רח' מנחם בגין 11/41 יהוד | 052-2998548 | 074-7363970
habaitcm@gmail.com |
www.dr-bracha.co.il

בבית, פיתחנו את אחת התוכניות המרתקות, המאתגרות והמעצימות שיש בנתיב האבולוציה;

"להיות תמיד רלוונטיים במציאות משתנה"

NEW ENERGY - NEW THOUGHT - NEW BEGINNING - NEW AWAKENING

לבחירתכם:

ימי שלישי (שילוב בין נוכחות לזום) החל מ- 22/3-

<https://habaitcm.ravpage.co.il/relevanti%203.2022>

ימי שישי רק זום החל מ-1/4 -

<https://hamataraemet.ravpage.co.il/CrelevantBracha>

ימי ראשון (שילוב בין נוכחות לזום) החל מ- 22/5:

<https://habaitcm.ravpage.co.il/relevanti/5/2022>

אני גם מזמינה את כולכם ביום שלישי 8/3 בין השעות 19:00 - 20:30 לשיחה **ללא תשלום** על הנושא הכי חם בתחום האבולוציה בפרט ובחיים בכלל: **כנות**. יהיה מעניין. אנא הרשמו במייל חוזר. מי שנרשם יקבל לינק לזום יום לפני.

פרסומים משמעותיים:

פודקסט המעלית – חלק א': <https://katzr.net/3ef926>

פודקסט עם ערן שטרן: <https://katzr.net/f985c9>

ישראל היום – ראיון עם ברק רום: <https://www.israelhayom.co.il/mumlazim/article/5623794>

ללא צנזורה - מיכאל בלום:

<https://www.facebook.com/1023043749/videos/10220676177227336>

רח' מנחם בגין 11/41 יהוד | 052-2998548 | 074-7363970
habaitcm@gmail.com |
www.dr-bracha.co.il

ראיון ברדיו הקריות:

https://www.facebook.com/watch/live/?ref=watch_permalink&v=2865229130365313

ראיון בדיגיטל הארץ: <https://www.haaretz.co.il/labels/contentnow/1.9230321>

כנסים שונים: <https://katzr.net/34aead>

מה אומרים עלינו:

<https://www.youtube.com/watch?v=CBMzOWGgpA4&t=4s>

<https://katzr.net/f57efe>

בואו והצטרפו אלינו באהבה...ועם אומץ לותר על השפעות השנים.

ברכה

נספח על וירטואליות...

השורש של המילה virtuality — "virtus" - הוא סך כל המאפיינים המצופים מ"גבר אמיתי": גבורה, החלטיות, און וכו' (לצער, עולם החדשנות הוא אכן מאוד גברי, כוחני, תחרותי ומניפולטיבי). גלגולים מאוחרים יותר של המונח כבר כללו בתוכו מצוינות, יכולת וערך, ומשם התפתחה משמעות המילה ליושרה, אצילות ולמעשה לכל המידות החיוביות. virtuality אם כן משלבת את המציאות עם המופשט בתוכו. וירטואליות היא מהות הבריאה. כתבתי על כך [מראת ידע](#) חשובה.

מכאן ניתן להבין את שני היסודות של וירטואליות בימינו אנו. ראשית, פעולה או "אובייקט" שאינו מוחשי/מטריאלי, כגון אלוהים, גיבור ספרותי, כסף אלקטרוני וכדומה; ושנית, כל דבר שאינו משקף את המציאות במלואה (ויש שאף מעוות אותה משמעותית) — ציור או מסך שמציג דברים בשני ממדים בלבד; בעל חיים, כולל אדם, אשר מפעיל הסוואה; ספרי היסטוריה, שמן הסתם מציגים תמונה חלקית; וכן הלאה.

הדת לדוגמה, הינה וירטואלית במהותה. אומנם בתחילת הדרך שלט הפוליטיאזם ופסליו המוחשיים, שלא לדבר על פנתיאזם — אמונה בעולם הטבע כאלוהים. היום, לעומת זאת, רוב העולם המערבי וחלק משמעותי באסיה מאמינים באלוהים שאינו נראה (נצרות קתולית נמצאת אי-שם באמצע, הודות לישו).

הדברים ניכרים גם בהתפתחות הפילוסופיה, אם כי כבר בתחילת הדרך היו גישות שונות. מצד אחד האטומיזם, שגרס שהעולם מבוסס על חומר זעיר שאינו משתנה, היווה פילוסופיה מאוד גשמית. מצד שני, אסכולת אפלטון העלתה על נס את האידיאל המופשט, כשהמציאות המוכרת לנו הינה צל חיזור של המציאות ה"אמיתית", בנוסח צללים על קיר המערה. לכך ניתן להוסיף את אסכולת התהליך, שלפיה העולם נמצא בהתפתחות תמידית, כך ש"מציאות יציבה" אינה קיימת — מעין נקודה אמצעית בין הווירטואלי המוחלט (אפלטון) לבין המטריאלי האבסולוטי (אטומים ותו לא).

אך אם דת ופילוסופיה נראות על פניהן כפרויקטים וירטואליים במהותם, לא כך (לכאורה) הכלכלה, שנתפסת מן הסתם כתחום ריאליסטי במובהק. אולם גם כאן חלה התפתחות בביוון הווירטואלי. בתחילת הדרך התבסס סחר חליפין — למשל, גדי תמורת נעליים. לאט-לאט עסקים כאלה השילו חלקים מוחשיים והפכו למופשטים, מכמה בחינות. ראשית: כסף במקום נעליים, מטבע זהב ששווה לערך הגדי. בהמשך הוא גם התחלף בפיסת נייר, שבפני עצמו לא שווה כלום. לפני 60 שנה הנייר הפך לחתיכת פלסטיק, והיום אין צורך אפילו בזה. במאה ה-21 כסף וירטואלי לחלוטין שולט בכיפה: 95% מערך כל הסחר בעולם מתבטא בהעברת כסף אלקטרוני.

כנ"ל לגבי קניין: ממצרכים גשמיים לחלוטין (נעליים, גדי וכו'), הגענו בעת החדשה לסוגי קניין נטולי מוחשיות, שערכם גדול בהרבה מקניין חומרי. מספיק לעיין בכלכלת ישראל: רוב החברות המובילות והרווחיות ביותר אצלנו עוסקות בהייטק — קוד סימבולי בלבד, שהצרכן אינו רואה או יכול "למשש", ולא במצרכים עשויים מחומר אטומי. גם בתחום הארגון הכלכלי הפכו דברים לוירטואליים מאוד — עד כדי כך, שיצרנו דבר שנקרא חברה (corporation) עם גיבוי משפטי המקנה לה "זכויות". ומיהם בעלי החברות האלו? מיליוני משקיעים שאינם רואים או אפילו מכירים זה את זה, כלומר הקשר ביניהם כמעט וירטואלי.

אך אולי המעניין ביותר הוא מה שאירע לפיזיקה ולאסטרונומיה, לכאורה גם הן תחום לגמרי ריאלי ומטריאלי. כבר תורת היחסות קבעה שאין פרספקטיבה אחידה — אפילו המהירות שבה אנו נעים משפיעה על מהות הזמן שאנו חווים. במילים אחרות, המציאות הינה וירטואלית חלקית, כי אין מצב אובייקטיבי אחיד. המכניקה הקוואנטית העלתה שחלקיקים נמצאים במצב "דו־פרצופי" — חומר וגל בעת ובעונה אחת. גם כאן אנו נשארים עם שתי תמונות שונות והפוכות של המציאות. ועוד גרוע מכך, אם בעל תודעה כלשהו יתצפת על חלקיק, אז חלקיק יחליט מה להיות!

גם בעולם המקרו חוגגת הווירטואליות. כ-96% ממסת היקום "הלכה לאיבוד"; כנראה — והמילה הזאת מטעה, כי המסה לא נראית — היא קיימת כחומר אפל ובאנרגיה אפלה. האסטרונומים מחפשים אותה זה עשרות שנים, ללא הועיל. היקום משחק איתנו מעין משחק "מחבואים" וירטואלי ענק. זה גם מקור הביטוי "multiverses". לא מעט פיזיקאים מעלים תיאוריה שהיקום (universe) שלנו אינו היחיד, אלא "רק" חלק מאינספור יקומים מעבר לאופק. האם נוכל אי פעם להגיע אליהם או אפילו להבין אותם? עוד תופעה וירטואלית מהווה דלת כניסה תיאורטית: חור שחור — תופעה וירטואלית בהתגלמותה, מאחר שאי-אפשר לדעת מה קורה בתוכו.

העולם, אם כן, שופע וירטואליות. למרות זאת, אנחנו מסוגלים לתפוס רק קומץ קטן ביותר של המציאות (מריחים פחות טוב מכלב, רואים פחות טוב מנשר, קולטים אלפית אחוז של כל הקרינה האלקטרו־מגנטית), ובכלל המוח המוצפן אינו מסוגל "לעבד" את כל הגירויים שמגיעים אלינו מהסביבה בכל שנייה ושנייה ומפעיל כל מיני "שיטות עיוות" שגורמות לנו ליפול בפח בכל הקשור להבנת המציאות כהווייתה.

נשאלת השאלה: אם "וירטואליות" כל כך שכיחה בהוויה האנושית, בכל כך הרבה תחומי חיים, לאורך כל כך הרבה שנים, האם אין זה מעיד על כך שיש לה פונקציות מועילות? אכן כך. ניתן לעמוד על שישה תפקודים עיקריים:

1. בריחה ממציאות משעממת ומשמימה. אנו מספרים סיפורים מאז ומתמיד כמפלט מחיינו העגומים, ורק האמצעים משתכללים.
2. סקרנות. איך דברים עובדים? כשאינן תשובה ברורה, אנו מעלים תיאוריות וירטואליות ובוחנים איזו מהן מתאימה יותר.
3. התייעלות. הרהור וירטואלי יצירתי מאפשר לנו לחשוב מחוץ לקופסה.
4. חברתיות. אנו מדמיינים בראשנו כיצד האחר חושב, כדי להבין ולהיערך כהלכה ליחסים חברתיים תקינים עם הזולת.
5. חשיבה קדימה. ההווה מפחיד; העתיד עוד יותר. אנו מפעילים דמיון וירטואלי כדי להגות מציאות אחרת, טובה יותר. אין זה מקרה שיש כל כך הרבה מושגים ומוסדות לתופעה זו: תכנון, חזון, ניבוי, חיזוי.
6. הפגת חרדה. המחשבה שנמות הינה בלתי נסבלת. כדי להדחיק זאת אנו מנסים להקנות משמעות לחיים תוך כדי יצירה, או לשכנע את עצמנו באשר להמשכיות.

בסיכומו של דבר, הווירטואליות ה"חדשה" במאה ה-21 אינה כל כך חדשה ובוודאי לא מאיימת. לא רק שהיינו בסרט הזה בעבר, אלא שמאז ומתמיד הפקנו בהתלהבות את סרט חיינו הווירטואליים, מרצוננו החופשי, ולרוב – לתועלת האנושות.